

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: DA JEG VAR SYG (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "DA JEG VAR SYG (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid59005/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Arioso.

Yndige Natur, vi glemme
Tone-Kunstens Lyst og Tvang,
Naar Hyrdindens glade Stemme
Blander sig med Lerkens Sang –

Recitativ.

Og Harmonie! – og du! – og jeg forstummet! –
Thi ensom er jeg – de som elskte mig,
Og de, som hørte paa min Sang, forlod mig,
At glæde sig ved Solen og Naturen –

Aria.

Gylden er, o Kunst, din Lenke,
Men for tung for det vi tænke –
Men for svag til at indskrenke
Hiertets høje Følelser –
Gienlyd, af de Danskes Ære! –
Gienlyd af Velgierninger! –
Sang! – ukunstled skal du være,
Som det Bryst, hvis Tolk du er. –

Da jeg var syg

Beatus ille, qui procul negonis – Horat.
(1771)

LYKSALIG Den, som langt fra Verdens Larm,
Er ikke riig – ey heller alt for arm
Hvis Siel kan uforstyrret tænke sig,
Og Væsenet, som den bør være lig!
Er Daarens Tilraab – Ærens tomme Skal,
Er Dyrger af et glimrende Metal
Er gyldne Lænker – er en kronet Træl
Er Verden os saa vigtig, som vor Siel?
Hvi sank din sterke Siel afmagtig ned,
Du første Mand – dybt – til Ustadighed?

Hvi stodst du ikke stærk ved Almagts-Haand?
Hvi kom Adspredelser til Viisdoms-Aand?
Thi kun Adspredelser var Siælens Død,
Ved Vredens Røst blev Tankerne forstrødt
Nu rave de forvildede omkring,
Blant gode og blant skadelige Ting.
Siæl hold din Salighed! – nu har du den!
Men Støvet kalder dig fra Himmelen!
Chimæren sluger Støvet, som du saae!
Nu veedst du selv ey hvad du tænker paa!
Ak! – naar min Andagt – naar min Bøn er varm,
Naar jeg opløftet – høyt – i Naadens Arm,
Udbreder Gud – og føler himlisk Lyst,
Hvi kommer da Dorine til mit Bryst?
Og naar jeg fandt den rene Kierlighed
Den Ild, som ingen Viis tør rødmø ved,
Hvi river da en Tanke af Homer
Min Siæl fra den Helene, som jeg seer?
Ak! stadig var vor Tanke god og viis,
Og Sielen fandt – og blev i Paradiis!
Thi Eftertanken kiender Salighed
Den finder den men hæfter ey derved.
O Adams Barn! – o ulyksalige!
Hvi søger du da selv Adspredelse?
Hvi svimler du? – See Strudelen! – og skielv!
Betænk! – hvad er saa kostbart, som du selv?
Lyksalig den, som ey den vilde Klang,
Af fulde Glas – og ey Sireners Sang
Ey Guldets Troldoms Røst – ey Klirrende
Af Mordrisk Staal, og ey Herolderne
Ey falske Venners Hvislen – Usles Graad
Kiedsommeliges Gaben – Daarers Raad
Ey stærke Fienders Brøl – ey Svages Skrig,
Berøver Gud – og Lyst – og Sands – og Sig!
Velkommen Güt, som raser i mit Bryst!
Velkomne Harm, som recent fordrev min Lyst!
Og Mangel – du som togst min sidste Ven,

Velkommen! – thi du gavst mig, Mig igjen.
Som Skaberer kun henter Fryd af sig,
Og uden andres Hielp er lykkelig;
Saa skal jeg ære Ham – og føle Mig
Og glemme Roes – og Guld – og Brøl – og Skrig!

Paa Kongens Fødsels-Dag

1772

VELKOMNE Dag! – og stor blant Nordens Dage!
Og dobbelt stor, og altid meer velkommen
Jo tiere du kommer glad tilbage! –
O Dag, som stolt fortæller dine Brødre,
At det er dig, som skøn med himlisk Pragt,
Og rig, og mægtig nok ved Godheds Magt
Kom at fornye Velsignelsernes Pagt
Med Norden – og at du har givet
Den Lyst og Haab – dens Store CHRISTIAN Livet! –
Stor er din Roes, o Dag! – og høi og hellig,
Og mægtig er din Vellyst over Cimbrer,
Og drukne gjør du dem til Sang og Spaadorn!

Til Alfaders Throne trænge
Sikre Suk fra Danskes Bryst:
CHRISTIAN leve! – leve længe! –
Himlen, os, og Sig til Lyst!

Og har ei Straaler af din Pragt og Glæde,
Har Gienskin af din Roes ei naet mit Bryst? –
Opfyldt det? – og opvarmet det til Sang? –
Og Ønsker? – mærk, du elskte Chor, og følg
Din Sangerindes Bøn! – og JULIANE –
Og FRIDEREK! – styrk den! – og hør den, Himmell!